

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

310

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DEREKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyit-tár sora 1 K.

M. kir. postatakarékpénztári cheque-számla 10,489. szám.

Ki az ellenségünk?

Abban a politikai harcban, a melyet most vivünk meg, mely a nemzet legdrágább kincseért, annak nyelvét és alkotmányáért foly, mindig előtérbe tolul a természetes kérdés: ki az ellenségünk? Más nemzetek, más országok e kérdés megvitatásától meg vannak óva, mert hiszen a francia vagy angol ember semmit sem talál természetesebbnek, minthogy minden földjén született, vagy ott tartózkodó emberi lény, azt a nyelvet beszélje, a melyet ők beszélnek. És ha azt nem tudja vagy meg nem tanulja, akkor ott megélhetést, boldogulást nem talál. Ezek szabad és független államok, akik féltékenyen őrzik létfenntartásuk legdrágább kincsét: a nyelvet, mert a történelem véres lapjairól megtanulták, hogy a nyelvvel együtt, még a hatalmas Róma, a büszke görög is a holt nemzetek sorába süllyedt. Náluk nincs sovínista, abban az értelemben, a mint az nálunk eminens szükségé vált, mert ott természetes az, a mi nálunk szinte természetellenes, és ha a tárgy komolysága engedné, akkor azt a frivol élcezt is bátran megkockáztathatnók, hogy Franciaországban minden kofa és minden szusterinas franciául beszél. A minthogy igaz is; de Franciaországban nemcsak a kofák, de az egész arisztokratikus és pénzvilág, meg a nagy és hatalmas polgári osztály is franciául beszél. Nálunk pedig az előkelő világ és a felfuvalkodott parvenü kiváltsága, hogy mindenféle nyelven beszéljen, csak magyarul ne! Sőt nem is kell a felsőbb körökig kapaszkodnunk, tapasztalhatjuk lépten-nyomon itt a Székelyföldön, sőt nálunk Székelyudvarhelyen is, hogy a közénk ékelt idegen nyelvű polgártársaink, kiknek a mi véráztatta földünk szolgáltatja nemcsak a mindennapi megélhetéshez szükséges kenyeret, hanem a legtöbb esetben a legjobb módot és anyagi helyzetet, tünnetőleg a saját nemzetiségi nyelvüket beszélnek, dacára annak, hogy magyarul beszélni itt már megtanultak. Mert jó nekik a magyar kenyér, de a magyar nyelvet, a magyar népet, mely állandó vendégül szívesen fogadta őket, — nemcsak megvetik, de vad fanatizmussal gyűlölik is. Azonban a magyar faj, a ma-

gyar nemzet görcsösen ragaszkodik saját hazájában a saját nyelvéhez, mert ebben találja meg a nemzet fenntartásának legerősebb eszközét. Bebizonyította az ötvenes években, hogy minden kísérlet a nyelv megölésére és kiirtására, csufos kudarcot vall és ezt Ausztriában és Bécsben is jól megjegyezték maguknak.

Kétségtelen tehát, hogy hű szövetségesünk, közös jó barátunk: Ausztria a legnagyobb ellenségünk.

Azonban az olyan ellenség, mely velünk szemben fegyvertelenül áll, mely tőlünk és belőlünk meríti önfenntartásának elengedhetlen szükségleteit, nem is lenne olyan veszedelmes, ha a tápanyagot ellenünk, nem tőlünk, nem közölünk kapná.

Le kell tehát degradálnunk Bécsot is, Ausztriát is és legnagyobb ellenségeinket itt magunk között kell keresnünk és meg is találjuk részben azon nemzetiségekben, a kiket mint velünk egy kenyéren élő testvéreket szeretetünk melegével magunkhoz öleltünk, de megtaláljuk — sajnos — saját hazafiainkban is, a kik egy csillogó rendjelért, üres címért, vagy jövedelmező állásért, fénylő és csengő aranyért, késznek bennünket megtagadni és azokkal szövetkezni, a kik vérünkre és pénzünkre sóvárognak és belőlünk egy teljesen tőlük függő kis tartományt akarnak csinálni. Itt lapangnak legnagyobb ellenségeink közöttünk, mert régi átka már e nemzetnek, hogy „magyar a magyarart öli“.

A mai nemzeti politika ellenségei is itt szövetkeznek, áskálódnak, szervezkednek közöttünk. Csekély megfigyelő képességgel is észlelhetjük, miként agyarkodnak a csuful megbukott rendszer emberei, a nemzeti és faji érdekek hangzatos cégére alatt, míg alattomban mindent elkövetnek, még a nemzetiségekkel is szövetkeznek, csak hogy ismét a hatalom, a durva zsarnokság és az ezzel járt busásan jövedelmező állásokhoz jussanak; pedig magyar nyelv, magyar nemzet, magyar hazá nekik csak: Hekuba!

Ezek ellen kell védekeznünk, hogy a nagy harcban főnmaradhassunk és nemzeti, politikai, kulturai és közgazdasági érdekeinket biztosíthassuk.

Mert ezek a magyarság legnagyobb ellenségei; olyanok, mint a házi tolvajok, kik ellen védekezni, a legnehezebb.

Szilveszteréji álom.

A reggeli személyvonattal indultam Budapestről Székelyudvarhelyre.

Az év utolsó napja volt; csak kevesen foglaltunk helyet a másodosztályú fülkékben; csupa csendes szürke alakok. Kiknek arcán világosan látszott, hogy csak a kényszerítő szükségnek engedve teszik meg ezt a nagy utat épen akkor, mikor az egyik év a másiknak mesgyéjére lép; künn sűrű pelyhekben hullott a hó, — az ablakokon sajátságos alakú jégvirágokat fagyasztott a mezőségeken végig süvöltő szélvihar; ha a jótékony belső meleg érezhető nem lett volna, csekély képzelő erővel Szibériában gondolhatta volna magát az ember. Lassan dőcögött a vaskoszuszus előre; a hóékek nyikorogtak a felfagyott hó erős ellentállásán és az a lassúság, lomhaság elalmosította, elzibbasztotta szempilláinkat. Kiki a saját gondolatával foglalkozva, hallgatagon húzódott meg a kupé sarkában. Régen nem tettem már ez utat; egy jókora évtized választott el a Királyhágótól; milyen világ lehet ott tul a hegyeken? milyen világ lehet most Udvarhelyen? milyen a város, milyenek benne az emberek, mióta az élet elszakított tőlük? Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal üztem el magamtól az utazás szürke unalmát; így telt a rövid nap és bekövetkezett a hosszú szilveszteri éj, melyet minden emberszülte lélek, szerettei körében, a családi tüzhely melegénél vágyik eltölteni. Ránk szakadt a lomha éjszaka; elszenderedtem, álmodtam... szépet... gyönyörűt. A héjjasfalvi állomáson szépen világított étterem kínálta üdítő melegével, frissen készült füstölő teájával az utazásban elgyötört utasokat, kiket rövid idő múltán udvarias hangon figyelmeztetett az előzékeny kalauz a tovább utazásra. Udvarhelyre érkezve, meglepő látvány terült a szemem elé; az utcák gondosan rendezve, kövezve, szépen befásítva mosolyogtak felém; a szerény díjat követelt bérkocsis tisztességtudóan tett le egy impozáns épület kapujában, melyről később megtudtam, hogy ez a modern igényeknek mindenben megfelelő díszes építmény, az új városháza, kapcsolatosan elegáns szállóval és meglepő ízléssel berendezett ebédlővel és kávéházzal; a portás mindjárt megkérdezte: nem parancsolok-e gőzfürdőt, vagy masszást, a mi ilyen fárasztó utnak nyomán kiváló hatással van az egészségre? Istenem, milyen változás rövid tíz év alatt! Egy virágzó szép város lett belőle — kristályforrásból eredő vízveze-téssel, — villamvilágítással, élénk korzóval, szabad, nyílt, tiszta piac térrel — középeben Orbán Balázs nagy székelyünk remek szobrával; a korzón virágzó szépségben ragyogó női arck; deli természetköz a székely kézműipar alkotta eredeti szövetű ruhák simulnak; a városban zene-egylet, műkedvelő zenekar, kitűnő

dalárda, női dalegylet, eredeti székely muzeum, gazdag városi könyvtár, — a Küküllő vize szépen kövezett parttal mederbe szorítva kékellik; távolabb beláthatlan iparvállalatok telepeinek kéményei füstölögnek; a collegium kerthez izléses, szép köhid vezet, a régi park pedig gazdag, dúsövényzetű Fröbel-féle gyermekkeríté átalakítva, melynek porodján hangos zsvajjal szivja magába a vidám gyermekesereg az üdítő levegővel, az éltető egészséget! Édes álom, — gyönyörű álom, boldogító álom!

„Héjjasfalva! Székelyudvarhely felé kiszállni!“ bömböl egy rekedt torku kalauz. Megérkeztünk... Felébredtem! Kiszálltam, testben, lélekben meggyötörve; eltűnt az édes álom... előttem a rideg valóság... vonatunk megkésétt, — az udvarhelyi vonat már egy óra előtt elindult és nem maradt egyb hátra, mint drágán fizetett szánkón, dideregve, félig megfagyva az utat Udvarhelyig megtenni...

Hogy itt, szép álmomból mit találtam meg nem valósulva, — nem mondom el, — de jobb szeretném ezt is csak álomnak tartani.

Egy szilveszteréji utazó.

Van-e „Székely-Társaságunk“?

Ugy értesültem másoktól, hogy itt a városban néhány évvel „Székely-Társaság“ cím alatt egy egylet alakult; lehet, hogy ez a társaság működött is valamely irányban, de én sem a működését, sem a tagjait nem ismerem; pedig ha egy társaság, bármelyik városban hasznosan működik, azt mindnyájunknak tudni, ismerni és méltányolni is kellene. Az ilyen társaságnak alapszabályokkal is kell birni, melyek a székely akció minden pontjának megvalósítását, a kisipar fellendítését, terményeinek értékesítését: célul tűzik ki és támogatnak minden olyan közérdekű székely ügyet, a mely eddig kellő pártfogásban nem részesült. Ilyen „Székely-Társaságot“ ismerek Háromszék vármegyében, Sepsiszentgyörgyön, mely mindég felemelte védő szózatát a székely érdekekért, — már többször követelte a székely vasutak kiépítését a már ismert Borszéki-féle terv szerint és épen a vasut ügyében tartottak ott Szentgyörgyön, — ha jól emlékszem 1905. augusztus havában — egy gyűlést, melyen más városokból is résztvettek a „Székely-Társaságok“ kiküldöttei, azonban Székelyudvarhelyről nem volt ott senki; ebből is azt következtethetem jogosan, hogy itt talán ilyen társaság nem is létezik. Marosvásárhelyen, Budapesten, Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Aradon, Nagyváradon, Szolnokon, Debrecenben és még sok más, a Székelyföldtől távol eső helyeken is vannak „Székely-Társaságok“ melyek a székyemléti akció érdekében kifejtették tevékenységüket és pedig nem megvetendő nagy eredménnyel; így például Debrecenben karácsonyi székely ipartermékekből, mely közel 6000 korona forgalmat hajtott; Aradon, Szegeden, Nagyváradon, Buda-

pesten is rendeztek ilyen székely-karácsonyi bazárokat, a hol szintén nagy eredményeket értek el. Hogy városunkból, sőt a vidékről is többen részt vettünk e székely iparmozgalmakban, egyedül Solymossy Endre tanár ur érdeme, a ki fáradhatlan buzgóságával törekedett a tárgyakat gyűjteni és a részvételre többeket buzdítani; azonban alig hiszem, hogy ezt a helybeli „Székely-Társaság” megbízásából tette, hanem inkább azon meleg érdeklődése vezérelte, mellyel mindenkor, — eléggé meg nem hálálható módon — a székely iparmozgalmak iránt viseltett.

A nyár folyamán, a Dunántul is gyakran kérdeztek tőlem: „hogyan működik az udvarhelyi „Székely-Társaság” és kik a tagjai?” Sajnálatomra nem tudtam feleletet adni, pedig Székesfehérváron is nagy érdeklődéssel ugyanezen kérdéssel ostromoltak.

Nem érzem magamat jogosultnak e kérdéssel behatóan foglalkozni, vagy talán bírálatot is gyakorolni, mert tényleg nem tudom, van-e Udvarhelyen „Székely-Társaság”. — De ha van, ha létezik, olyannak tartom mint a gyümölcsfát, mely magasra nő, virágokat is hajt, de gyümölcsöt nem terem; az ilyen fát a kertész egyideig megtűri, de azután kivágja és helyébe másikat ültet azon reményben, hogy az jobb termésű lesz. Így kellene — ha csakugyan létezik az udvarhelyi „Székely-Társaság” már meglévő régi tagjait, lehetőleg iparosok köréből választandó új tagokkal kiegészíteni, újjá szervezni és munkaképesé tenni, vagy pedig — ha ez nem lehet, — teljesen újra szervezni, még pedig úgy, hogy annak működését számon is lehessen kérni és miután ez az ügy, minket iparosokat érdekel leginkább, kell, hogy mi is melegen érdeklődjünk iránta; azért kell, hogy olyan emberek is legyenek tagjai, a kik legjobban ismerik a saját bajukat. Hisz a tunsádi kongresszus nagyon sok üdvös intézményt tett magáévá, melyeknek megvalósítása tevékeny munkásságot igényel. Alakítsuk meg tehát, vagy szervezzük újra az udvarhelyi „Székely-Társaságot” és válasszunk tagokul olyan egyéneket, a kik tudnak is, akarnak is az ügyért lelkesedni, áldozni és dolgozni. Hisz a munka nemesít!

Balázs Károly
esztergályos.

Gazdakörök rovata.

Székelyföldi méhészet.

A közel multban sok szó esett a székelyföldi méhészet fejlesztéséről. Egyik egy jót hozott föl, a másik mást az okszerű méhészet fejlesztésére. Mindannyian megegyeztek abban, hogy szükség van egy mintaméhesre, de hogy az hol állítsák fel, arra nézve eltérők a nézetek. Részemről leghelyesebbnek tartom, ha a székelykereszturi tanítóképzővel kapcsolatosan rendezik be. Már láttam is, hogy egy díszes méhparvillont építettek szép berendezéssel s remélhető, hogy fontos hivatásának meg fog felelni és jótékony hatással lesz minden irányban. (Ez ellem nem volna kifogásunk, de azért ugyanezt Székelyudvarhelyen, a vármegye székhelyén és központjában is be lehelve rendezni, mert a jóból inkább több legyen, mint kevés. Szerk.)

Ajánlatba hozatott továbbá egy vándor méhésztanítói állás szervezése is. Ez is jó és szükséges is! Azonban sem a mintaméhes felállítása, sem pedig a vándor méhésztanítói állás szervezése, — nézetem szerint — nem elég arra, hogy a Székelyföldön a méhészet fejlődés-

nek induljon. Ezen intézmények csak arra jók, hogy egy-két egyén boldoguljon s a tanítónövendékek hasznos utmutatást nyerjenek és kellő ismeretet szerezzének az okszerű méhészetből. De ezekkel szemben, hol marad az okszerű méhészetnek a néppel való megkedvelése, hol a székely nép anyagi helyzetének javítása és reá nézve jövedelmezővé tétele?

Tegyük fel, hogy a tanítóképzőből kikerülő tanítók a nép között terjesztik az okszerű méhészetet. Ezt eddig is megtették, de azért az okszerű méhészet még sincs kellőleg elterjedve, mert minden igyekezetük mellett, maguk a tanítók sem bírnak mind ama keliékekkel, melyek az okszerű méhészethez szükségesek. Hiányzanak hozzá az eszközök.

Épen ezért, azt hiszem, nem lesz lényegtelen, ha kifejtem, hogyan indítsuk fejlődésnek a székelyföldi méhészetet?

A székelyföldi méhészetet leginkább úgy fejleszthetjük, ha a székelyföldi gazdakörök, a mintaméhészet kellekeivel felszerelteknek.

Ezen eszközök pedig a mézpergető, viaszolvasztó és műlép-prés. Továbbá méhészeti szaklapok, vagy ha úgy tetszik, a „Székely-Udvarhely” című lap, melyet minden Gazdakörnek járni, érdekében áll, s a mely a méhészet terén is kiváló utmutató lehet. Jó lenne még, ha Székelyudvarhelyen és Székelykeresztúron is egy-egy asztalos megbizatnék, hogy jutányos áru mintaszerű méhkaptárakat raktáron tartanak.

Tudtommal Udvarhelyvármegyében műkaptárt nem készít senki. Pedig itt van hozzávaló anyag bőven és az arravaló asztalosmestereknek is új jövedelmi forrás nyílnék meg a műkasok készítésével.

Szereljük fel tehát első sorban a Gazdaköröket olyan méhészeti eszközökkel, minőket a tagok mindnyájan közösen használhatnak s így minden bizonynyal határozott fejlődésnek indul a székelyföldi méhészet is. Nem ártana, sőt szükséges lenne, hogy a mintaméhészet ügyét maga a Gazdasági Egyesület is működése körébe vegye, mert a siker annál biztosabb, minél több tényező támogatja azt.

Adja Isten, hogy ezen felszólalásomnak, a székelység érdekében, minél előbb hatása legyen! Csak az illetékes tényezőktől függ!

Kozma Miklós.

Előfizetési felhívás.

A küszöbön álló új esztendőben lapunk a XIII. évfolyamába lép; nagy idő ez egy hírlap életében és jele annak, hogy a közügyeket önzetlenül, pártatlanul szolgálva, betöltötte hivatását, midőn a korrall és új törekvéseivel egyenlő lépést tartva, ki tudta magának vinni a közönség állandó érdeklődését, bizalmát és támogatását.

Hogy azt a jövőben még inkább megszilárdíthassuk, megizmosodva és megerősödve lépünk át az új évfolyamba; eddig vallott függetlenségi és 48-as programunkhoz ezentul is rendületlenül hűvek maradunk; állandó érdeklődéssel kísérjük a tanügyet és főleg az ipar és kereskedelem fejlesztésére vonatkozó minden mozgalmat

a legmelegebben támogatunk. A gazdakörök és szövetségeik érdekében, állandó közgazdasági rovatot nyitottunk mely ugy a gazdasági egyesület, gazdakörök és szövetségeik, mint a közbirtokosságok minden ügyét a leghatásosabban támogatja, mire nézve elég biztosíték az, hogy ez új rovat vezetésére: Szentannai Sámuel kitűnő gazdasági szaknarrát voltunk szerencsések megnyerhetni és a székelyföldi miniszteri kirendeltség helyi megbízottja is itt értesíti a gazdaköröket és tejszövetségeket az őket érdeklő dolgokról.

Lapunk ezután is hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap jelenik meg.

Előfizetési áraink a lap homlokzatán olvashatók.

Az új előfizetés 1907. január 1-én veszi kezdetét.

Előfizetőink kedvezményül a Buda-Bazár című legkedveltebb divatlapot negyedévi 2 K helyett 1 K 50 fillérért kapják.

Bizalommal kérjük tehát nemcsak városunk, de megyénk t. közönségét is, kegyeskedjenek bennünket abban a hathatós, hazafias támogatásban részesíteni, mely egy lap fennállásának egyetlen biztosítéka és melyre mi minden erőnkől méltóvá akarjuk magunkat tenni.

Hazafias tisztelettel

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Boldog új évet!

Isten hozott te várva várt új év!
Jó reményekkel köszöntünk téged!
Vajha betöltőd sok vágyainkat
S ezer kinoknak vetnél te véget.
... Kimondhatná: hogy boldogok vagyunk,
Mikor csak éppen élünk nyomorgunk?!

Család tűzhelyén a vizály tüze
Ég s emésztí a körülállókat,
S divat nyomora sok ezerszámba
Szerzi a honból kivándorlókat.
Ősi szent erény a nagy mocsárba
Belevész, még jajsztót sem kiáltva.

Templom, iskola maholnap türes,
De tele van a cégéres koresma,
Ember emberen—mintha a löre,
Ingyen—s nem pénzért pataként folya,
A nemes célra bezzeg nem adunk,
Arra nincs pénzünk, boldogok vagyunk.

Hazánkat, e szép drága országot,
Szájjal szeretjük, mellünket verve;
De a szívünket nem illeti meg
Nagy őseinknek áldozó lelke.
Pedig milyen sok, fényes szövének
Ragyog a multból felénk, felétek!

Hát csak nyomorgunk, veszünk pusztulunk,
Csak tengődés van ott fenn itt alatt.
Gyümölcs kevés lesz, bár sok, sok virág
Szóvirág itt, ott mindenütt fakad.
[Azért hát nagy Ur fohászunk értsd meg:
Oh adj minékünk boldog új évet!

Demeter Dénes.

— Ujévi üdvözlések. A városi tisztikar ez év első napján Dr Soó Domokos ujonnan megválasztott első tanácsos vezetésével mellett üdvözölte a polgármestert az új év alkalmából. Dr Soó Domokos, a tanács és tisztikar nevében tolmácsolta jó kívánóságait, melyeket a polgármester meghatott hangon viszonzott és megköszönve a tisztelgést, kijelentette, hogy ezután is minden erejét és igyekezetét a tisztikar javára és a város fejlődésére fordítja. Onnan a városi tanács és tisztikar, a vármegye tisztikarához csatlakozva, az alispán üdvözlésére a vármegyházába ment délelőtt 11 órakor, — a hol a megye főjegyzője Ádám Albert tartott erő-

teljes s magas színvonalu üdvözlő beszédet az alispánhoz, tolmácsolva a megye és város tisztikarának jó kívánatait. Az alispán szívélyesen fogadta az üdvözléseket és válaszában, további szorgalmas munkásságra buzdítva őket, megköszönte és viszonzta a hozzá intézett jó kívánatokat. Tekintettel arra, hogy a főispán ur nincs itthon, az ujévi tisztelgések ezzel véget értek.

— Halálozás. Bár hosszas testi betegsége után ellehettünk a végsőre készülve, mégis megdöbbenéssel és őszinterészvétellel vettük ki. Solymossy Lajos, nyug. városi tanácsos és 48-iki Mátyás huszárhadnagy halálának hírért, ki áldásos életének 79-ik évében az elmúlt év utolsó napján délelőtti 10 órakor tért megteremtő Urához. Egy szorgalomban, becsületben, folytonos munkálkodásban és jótékonyágban eltöltött élet ért itt véget; egy tiszt, mocsoktalan jellemű hazafi, nemes emberbarát, szerető és gondos családapa, hunyta le örökre szemeit, kinek koporsójánál könnyező szemekkel, nemcsak szép és nagyszámu családja, de az egész város közönsége megilletődve állt, mert a megboldogult meleg szívének szeretetét családja, városa és hazája között egyenlően osztotta meg; a valódi polgár mintaképe volt ő, kit az igazság egyenes útjáról soha semmi és senki meg nem tántoríthatott. Hogy milyen volt a népszerűsége, mennyien és mennyire szerették, leginkább bizonyítja az a nagy részvét, mely e hó 2-án tartott temetésén impozáns módon nyert kifejezést. Legyen csendes és békés nyugalma a földben, és emléke örökre áldott családja és polgártársai szívében!

— Uj község. A fensikon, Oroszhegytől mintegy 14 kilométer távolságban fekvő Varság-tisztása, mely eddig Oroszhegyhez tartozott, külön új községgé alakult és ezzel a községek száma vármegyénkben egygyel szaporodott úgy, hogy városunkon kívül most már 135 községe lesz megyénknek.

— Működvelő előadás. A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyuleteinek helybeli 138-ik fiókja január hó 13-án (vasárnap) a „Budapest szálloda” színháztermében jótékonycélú működvelői előadást tart, mely alkalommal lapunk felelős szerkesztőjének Deréki Antalnak a fővárosi népszínháznál már előadásra elfogadott, három felvonásos énekes népszínműve „Konkoly a buzában” kerül színre, minden magyar színpad megelőzésével itt először. A darabból a szerző jelenlétében már javában folynak a próbák; az előadást táncvigalom követi. E rendkívül érdekesnek ígérkező előadásra, a következő helyátrak állapítottak meg: Páholy 6 K. Tánlásszék 1—2 sor 2 K. 3. 4. 5. 6. sor 1 K 60 f. Zártszék 1 K 20 f. Földszinti állóhely 80 f. Diák-jegy 60 f. Karzati ülőhely, első sor 80 f, a további sorok 60 f. Karzati állóhely 40 f. A belépti jegyek, kivéve a karzatra váltott jegyeket, a táncvigalomban való részvételre is érvényesek. Jegyek már mostantól válthatók vagy előjegyezhetők Betegh Pál és Társa könyvkereskedésében. A szereplőkről és egyéb tudnivalókról jövő számunkban szolgálunk felvilágosítással.

— Kinevezés. A pénzügyi m. kir. miniszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Bodrogi Sándor székelyudvarhelyi állami végrehajtót, jelenlegi állomás helyén való meghagyása mellett X. fizetési osztályu állami végrehajtónak nevezte ki.

— Kivándorlás. Értesülésünk szerint — Galambfalváról mintegy 15—20 tagból álló csoport indul ismét Amerika felé; itt hagyván hazáját, családját, melynek a munkászekre oly nagy szüksége volna. Az utra készülők többnyire fiatal suhanc legények, 19—20 évesek és igazán érthetetlen ez a kivándorlási láz,

mikor a jó munkás kezeket itthon is eléggé méltányolják és fizetik is, míg ott a messze idegenben, a nagy utiköltség mellett, csak bizonytalan jövő vár rájuk. Mert egy-két embernek vagy családnak, ha sikerül is ott boldogulását megtalálni, még nem elég ok a biztatásra, mert hiszen a kivándoroltak közül, a legutolsó statisztikai kimutatás szerint, az elmúlt évben is 90 ezer ember került vissza hazájába, kik hiában keresték ott az Oceánon túl az álmódott gazdag kincseket. — Alkalmoszerűen adjuk itt e közvetlen hangulatu kis költeményt; a kit illet, tanulja meg, hogy székyei földjét az idegennél többre becsülje:

Azt énekl a kis madár az ágon,
Ne menjetek túl a székyei határon,
Ne legyetek hűtlenek a hazához,
Ehhez a jó édes kedves anyához.

Ez az anya adott nektek életet,
Ez az anya melengetett titeket,
Ezt a meleg fészket itt ne hagyjátok:
Megbusulna szegény édes anyátok!

Ha elmentek sohse lesztek boldogok,
Bubánattól sáppadt lesz az arcotok,
Mert azokról, kik elmentek az a hír,
Hogy a lelkük haza vágyik, haza sir.

Simuljátok, boruljátok egymásra,
Gondoljátok az aggódó anyára.
Kérve-kérlek, intve-intlek székyek:
Ne menjetek, jobb lesz itthon élnetek.

József János.

— **Előléptetés.** A földművelésügyi m. kir. miniszter Dr. Kóós Mihály miniszteri segédtitkár, a székyeföldi kirendeltség marosvásárhelyi vezetőjét, valóságos miniszteri titkárrá léptette elő.

— **Revolver a közgyűlésen.** Marostorda megyének december 29-én tartott közgyűlésén botrányos jelenetek játszódtak le a volt Fehérvári kormány alatt szolgált megyei tisztviselőknek, állásaikba való visszahelyezése miatt; a megyebizottság tagjai között egy erőszakos klikk képződött, mely botrányos magaviseletével a közgyűlés méltóságát eleitől végig terrorizálni megkísérelte; sajnos, hogy e klikk élén, mely a darabont kormány volt hü csatlósai-ból verődött össze, épen a megye alispánja állott, míg a koalíció hívei élén maga a főispán vezet. A megyegyűlés a bizottsági tagok választásával kezdődött. A választások után Somfalvy János indítványozta, hogy a Fehérvári-kormány szolgálatában állott, állásuktól felfüggesztett tisztviselőket helyezték vissza állásukba; az elmozdított tisztviselők, a kik a közgyűlésen mind jelen voltak, ezt az indítványt, a klikkjükkkel együtt természetesen zajosan helyeselték. Pozsonyi Gábor táblabíró ezzel szemben azt indítványozta, hogy a nagy igazgatottságra való tekintettel ez ügy tárgyalását máskorra halasszák. Farkas Albert főispán ilyen értelemben akarta kimondani a határozatot, de ebben az ellenpárt megakadályozta, mely ököllet és éktelen ordítással fenyegette a főispánt; Erődsy Sándor volt megyei főjegyző és Jeney József aljegyző, a kiknek állásukba való visszahelyezéséről folyt leginkább a vita, *revolvert rántottak és a főispánra rohanva, mellének szegesték.* A hátrabak lélekjelenlétének köszönhető csak, hogy nagyobb baj nem történt. Lám ilyenek a volt darabont kormány talpnyaló és hazadaruló szolgálai. Az alkotmányt sérteni, a hazát elárulni, saját véreit megtagadni, volt erkölcsi bátorságuk, de annak következményeit elviselni, polgártársaik megvetését tűrni nincs lelki erejük; vagy talán ezt is szívesen tűrnék, ha jó fizetéssel, vagy zsíros hivattal volna összekötve. Hiába no: kutyából soh, se lesz szalonna...

— **A budapesti Uránia** magyar tudományos színház 1907 január 18-án Pekár Gyula «Péncz Ó felsége» 19-én Tormay Cecil «Szirének hazája», 20-án Strausz Adolf «Az orosz forradalom» című nagyszabású

és érdekfeszítő darabokat adja elő városunkban a Budapest-szálló színháztermében. Jegyek már most előre válthatók mind a három előadásra: Betegh Pál és Társa könyvkereskedésében Kossuth utca 31. sz.

— **A tüdővész pusztítása.** A belügyminiszter legutóbbi jelentése szerint Magyarországon 77,923 egyén halt el tüdővészben; ez utóbbi számból a székyei megyékre esik: Csikvármegyére 35, Háromszékmegyére: 26, Marostordamegyére 46, Kisküküllő megyére 18, Udvarhelyvármegyére 25, Marosvásárhely városra 8, összesen 158 egyén.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Jánosy Dezső kovásznai járásbírói joggyakornokot a beszercei törvényszékhez, aljegyzővé nevezte ki.

— **Táncmulatság.** Az ev. ref. kollegium ifjúsága nagy előkészületeket tesz a február hó 2-án a Budapest szálloda színháztermében tartandó táncvigalomra, mely minden évben a legnagyobb látogatottságnak szokott örvenleni. Hisszük, hogy a siker az idén sem marad el, mert a rendezőség minden lehetőt elkövet, hogy a résztvevőknek kellemes és emlékeztető estét szerezzenek.

— **A szent Antal estély,** mely karácsony harmadnapján tartott, fényesen sikerült. A főgimn. tornacsarnoka is kicsinynek bizonyult a közönség befogadására. Meg is érdemelte a nagy érdeklődést a válogatott műsor. Először Soó Gáspár főgimn. igazgató tartott aktuális szabad előadást. Ajánlotta a honi iparpartolását és fejlesztését, különösen a hölgyeknek, kiknek szíve fogékonnyabb a szép és nemes iránt. Baranyai Margit és Krusnicky Elek szépen énekeltek, zongorán kísérte Gonda Tibor tanuló. Felolvasást tartott Meisel József segesvári lelkész, melyet a közönség igazi élvezettel hallgatott. Nosz Ilonka nagytetszéssel melodramát adott elő, melyet Németh Gyula plebános művésziessen kísért. Hegedű duettet adtak elő zongora kísérettel Dézsi Lajos és Barsay Béla, mely nagyon megnyerte a közönség tetszését, mit zajos tapsal nyilvánított. A bevétel 107 korona 20 f volt.

— **Nagy házasságszédelgés.** Dr. László Mihály fővárosi gimnáziumi igazgató, városunknak majdnem egy évtizeden át volt országgyűlési képviselője, egy vakmerő házasság szédelgő hálójába került, a ki Mártha nevű leányát hivatalosan eljegyezte magának és házassági ígéret örvé alatt, leendő apósától, másfél év alatt háromszázhetezer koronát esalt ki, a margitszigeti gyógyfürdő és szanatorium berendezésére. Az illető Szabó Károly, dokornak adta ki magát és most a mikor a turpisság kiderült és a jó madár a rendőrség körmei közé jutott, az is kitudódott, hogy nem is doktor, csak orvos növendék volt és még 1893. február elsején a kőbányai plebánián törvényes házasságot kötött Reitinger Máriával. Visontai Soma ügyvéd, László Mihály megbízásából házasság szédelgés miatt feljelentést tett Szabó ellen négy órai vallatás után, M. v. rendőrkapitány nyomban le is tartóztatott.

— **Tanulmány olajfestékek** az összes színárnyalatokban Betegh Pál és Társa könyv-, papir-, író- és rajzszerkereskedésében Székelyudvarhelyt, Kossuth-utca 31. sz. alatt kaphatók.

— **Mozgalom** indult meg papi körökben a papi párbér, lélekgabona és közmunka megváltása iránt, a mely az ósdi adórendszer folytán gyakran vlszás helyzetbe sodorta a lelképástort. A veszprémi egyházmegye példája után most a kopornoki esperesi kerület tette meg ez irányban a lépéseket.

— **Vasuti bérlet- és kedvezményjegyek.** A kereskedelemügyi miniszter az 1906. évre szóló összes kedvezményes évi bérlet- és szabadjegy érvényét az 1907. évi január hó 31-ig (bezárólag) meghosszabbította. Megjegyzendő, hogy e meghosszabbítás nem vonatkozik az időleges szabadjegyekre és a kedvezményes igazolványok egyéb nemeire; jelesül a félúru menetjegy váltására jogosító arcképes igazolványok 1907. január 1. után csak az esetben jogosítanak kedvezményes utazásra, ha azok az 1907. évre megfelelően érvényesítve vannak.

LEGUJABB.

Bécsből tudatják, hogy a király az ó-év utolsó napján délután egy órakor külön kihallgatáson fogadta Ferenc Ferdinánd trónörökösét.

Tisza István, Zselénszky Róbert, Rakovszky és Széll Ignác, a 67-es pártokat közös akcióra gyűjtik. Politikai céljuk, a nemzeti kormány munkálkodását megnehezíteni.

Tisza István gróf egy barátjához intézett levélben tudatta, hogy a napokban Budapestre érkezik, hogy szemét megoperáltassa, melyen hályog képződött. (Ideje is volna, ha a hályog lehullana a szeméről és világosan látva a multat, régi politikájával szakítva. Szerk.)

A legutóbbi értesülések szerint a király mindjárt e hó 2-án ismét Budapestre érkezik, a hol e hó 20-ikáig marad. Itt fogadja a magyar kormány újévi üdvözlését.

A függetlenségi és 48-as párt új év napján Kossuth Ferenc pártvezért lakásán üdözölte. A beszédet Lovászy Márton képviselő mondotta.

Rokkant- és Nyugdíj- Egyleti ügyek.

Ma (csütörtökön) **d. u. 5 órakor** a helyi fiók választmányi ülést tart.

Százezer korona a rokkant munkásoknak. A Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíjegyletének központi választmánya legközelebb tartott gyűlésében tetszéssel vette tudomásul, hogy az 1903 márciusban elkezdett segélyezés óta 137 rokkant és elaggott munkásnak eddig százezer koronát fizetett ki segítség képen és a heti 8-40—12-04 korona között váltakozó segítséget életfogytiglan kapják azok a munkások, a kik tíz év. tagság betöltése után a saját szakmájukban munkaképtelnekké váltak. Ezenkívül 31 árvának és számos özvegynek nyújt az egylet tetemes segítséget, a mivel az általános jólétet hathatósan mozdítja elő. Az egylet bámulatos haladásának jellemzésére főlemlítjük, hogy csupán az 1906 évben több mint 12,500 új tag iratkozott be s a tagok száma, a negyvenezeret meghaladja. Az egylet kétmillióháromezer korona vagyona állami, értékpapirokban és a Hazai Bankban van elhelyezve. Az egyesület a mult héten nyújtotta be kérvényét a kor-

mányhoz, melyben az egylet részére az állam erkölcsi és anyagi támogatását kérelmezik. Az egyesület központi irodája Budapestben, VIII. ker. József-utca 23 sz. saját házában van.

Kiadja: Betegh Pál és Társa újságkiadó intézete.

Se fáradság, se kiadás

nincs kimélve a Scott-féle Emulsio előállításához szükséges nyers anyagok vásárlásánál, csak azért, hogy valóban a legelső és legjobb minőségű csukamájolaj, valamint alphosphorsavas mész és nátron biztosított részünkre. Ezen kizárólag elsőosztályu anyagok műszaki gyakorlatot és szinte kíméletlen tisztaságot magában foglaló sajátos Scott-féle eljárás által dolgoztatnak fel és a készítmény nemcsak jó ízű és feltétlenül könnyen emészthető, hanem rendkívüli hatásos és sokkal hatásosabb, mint a közönséges csukamájolaj. A gyöngegeség összes eseteiben, legyen az akár testi, akár betegség következménye, akár felnőtt betegről, akár gyermekről van szó, a Scott-féle Emulsio mindenesetre felülmulhatatlan erősítő szer.

A SCOTT-féle EMULSIO valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász” védjegy.



Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintával bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL

„Városi gyógyszerháza” BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

Szám: 42—906. vhtó.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az oklándi kir. járásbírósnak 1906. évi Sp. 669. számú végzése következtében Dr. Hinléder Ernő ügyvéd által képviselt Mátyás Ferencz karácsonfalvi lakos javára, Bodor Lőrinc homoródalmási lakos ellen 13 K hátralék tőke s jár. erejéig 1906. évi november hó 7 én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 620 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 kanca ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósnak 1906. évi V. 388—2. számú végzése folytán 13 K tőkekövetelés és eddig összesen 30 K 76 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Homoródalmáson alperesnél leendő eszközlésére 1907. évi január 4-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklánd, 1906. december 19.

POLLAK IGNÁC,
kir. bír. végrehajtó.

Meleg sósfürdő.

A Gergely-féle Sósfürdőn hetenkint **hétfőn, szombaton és vasárnap** meleg sósfürdő kapható. B. C. U. Cluj-Napoca.

Eladó beltelek. Székelyudvarhely, az ötödik kerületben, a Mikó-utcában két hold és 300 négyszögöl területű beltelek részben, vagy egészben örök áron eladó — négyszögölenként 10 koronáért. Értekezni lehet Imre Ignác tulajdonossal Orbán Balázs-utca 326. sz. alatt.

Szám: 8623—906. tlkvi.

Hirdetmény.

Farkaslaka község közös erdő és legelő illetményéről készült tjkvei arányosítás következtében az 1869. évi 2579. J. M. szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra, a melyekre az 1886. évi XXIX. t.-c. 1889. évi XXXVIII. t.-c. és 1891. évi XVI. t.-c. cikke a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-c. cikkben szabályozott eljárás a tlkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították. E célból az átalakítási előmunkálat és helyesbítési eljárás Farkaslaka községben 1907. évi február hó 4-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívjuk: 1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottaik által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyvek végeleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve előterjesztést kívánnak tenni, hogy a kiküldött bizottság előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló esetleges okirataikat mutassák fel.

3. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy ez átírásra az 1886. évi XXIX. t.-c. 15., 18. §§ ai és az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy oda haszanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedé-

lyét nyilvánítsa, mert különben ez uton jogait nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől esznek; és

4. mindazok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Székelyudvarhely, 1906. dec. 51.

Graffius
kir. tszki egyeshíró.

Szakvélemények

az Esterházy cognacról:

A magy. kir. műegyetem borászati laboratoriuma által hivatalosan megvizsgált és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

ESTERHÁZY COGNACOT

betegünkönél alkalmaztuk és azt sikeresen használtuk mint kitűnő minőségűt és a francia cognacokkal vetekedőt a legjobban ajánljuk.

Dr. Tauffer Vilmos egyetemi tanár.	Dr. Kétly Károly egyetemi tanár.
Dr. Stiller Bertalan egyetemi tanár.	Dr. Angyán Béla egyetemi tanár.
Dr. Réczey Imre egyetemi tanár.	Dr. Poór Imre egyetemi tanár.
Dr. Pertik Ottó egyetemi tanár.	Dr. Báron Jónás kir. tanácsos, egy. tanár.

Az Esterházy cognac

minden előkelő fűszer- és csemegekereskedésben kapható.

Eladó ház. Székelyudvarhely, a Bálint-utca 8. szám alatt levő ház — vidékre való költözés miatt — azonnal eladó 2600 forintért. Bővebb értesítést ifj. Dávid Domokosné asszonynál Küküllő-utca 31. szám alatt (Szombatfalva városrészben) nyerhetni.

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Udvarhelyvármegye székelyudvarhelyi járás főszolgabírájától.

Szám: 3298—906. szb.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye udvarhelyi járásában a következő új jegyzőségek létesítettek:

1. **Atyha** nagyközség;
2. **Varság** nagyközséggé alakuló telep a hozzátartozó telepekkel;
3. **Bikafalva** székhellyel Hodgya és Oczfalva községek.

Ezen új jegyzői, illetve körjegyzői állások mindegyike 1600 K évi fizetéssel, később meghatározandó lakbér, esetleg természetbeni lakással és dologi kiadásokkal van egybekötve.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állások valamelyikét elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6. §-a, illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-a értelmében felszerelt folyamodványukat 1907. évi január 4-én déli 12 óráig hozzám adják be.

Székelyudvarhely, 1906. december 22.

Dr. Demeter Lőrinc,
főszolgabíró.

A M. KIR. SZŐLŐTELEPEKEN TERMELT
és a budafoki m. kir. pincemesteri tanfolyan által kezelt s a m. kir. földmivelésügyi miniszter támogatásával létesített borértékesítő osztályából a

magyar gazdák vásárcsarnok ellátó szövetk. székelyudvarhelyi fiókjánál

(Kossuth Lajos utca 27. szám alatt)

ugy palack
mint hordó

BOROK

legolesóbban
kaphatók.

Megrendelésre bármily faj palack borok hozhatók. Vételnél hordóért literenkint 13 fillér letét adandó. Hordók 3 hónapon belül sűrűtlen tisztá állapotban, a székelyudvarhelyi pincéhez szállítást levonva, a felszámitott áron visszavétnék.

KÜHNE E. mezőgazdasági gépgyár bizományi raktára.

Képes levelezőlapok, finom hazai levélpapírosok dobozokban és doboz nélkül nagy választékban kaphatók
BETECH PÁL ÉS TÁRSA
könyv-, zenemű- és papírkereskedésben Székelyudvarhelyt.
Névjegyek izléses kivitelben készítenek.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller
pótléka

egy régióknak bizonyult háziszser, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szerek bizonyult **köszvénynél, csúznál és meghüleséknél,** bedörzsölésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroszlánhoz“,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Az oklándi járás főszolgabírájától.

Szám: 4669—906. k. i.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye oklándi járásában ujonnan rendszeresített **Felsőrákos nagyközségi, Kányádi, homoródszentlászlói körjegyzői** állásokra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, a kik ezen állások valamelyikét elnyerni ohajtják, hogy az 1886. évi XXII. t.-c. 74. §-a, illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-ában megkívánt képességet, ugyancsak eddigi működésüket és erkölcsi előéletüket tanúsító okmányokkal felszerelt kérvényüket 1907. január hó 4-én déli 12 óráig hozzám annál is inkább adják be, mert a később érkező folyamodványokat nem veszem figyelembe.

A kányádi körjegyzőséghez Kányád, Petek és Jásfalva községek; a szentlászlói körjegyzőséghez Szentlászló, Miklósfalva, Ábránfalva és Sándortelke községek tartoznak.

Ezen állások javadalmai:

1. Törzsfizetés 1600 korona.
2. Lakbér és dologi kiadások a kör községei által fedeztetnek e járás többi körjegyzőségeihez viszonyítva.

E javadalmazásért a megválasztott jegyző, mint anyakönyvezető is tartozik kötelelességeit teljesíteni.

A választást Szentlászló községben 1907. január hó 7-én, Kányád községben január hó 8-án, Felsőrákos községben január 9-én fogom megtartani és pedig ezen napok délelőtti 10 óráján.

Oklánd, 1906. december hó 24.

Szabady Tivadar,
főszolgabíró.

1—2.